

Стоянъ дружина думаше:
Ой ми ви вази дружина,
Дружина вѣрна, сговорна!
Вѣра и клетва да сторимъ
Народа да се запазимъ

.....

Пжтува Стоянъ съ дружина.
Среща му идатъ овчаре:
Стоянъ овчари думаше:
Ой ми ви вази овчари
Какъвъ ви е вази живота?
Овчари думатъ Стояну:
Като ни питашъ, да кажемъ:
„Рахатъ отъ турци нѣмаме,
Сѣки день гости тукъ идатъ,
Остри ножове си въртятъ,
Агнета да имъ печеме,
Ракия да ги черпиме
Невѣсти да имъ търсиме...
Бея си ималъ работа —
Вика раята да жъне,
Да иде мало и голѣмо,
Който не раче да иде,
Главата ще му отрѣже...

.....

Ний си юнаци нѣмаме
Раята да си запазятъ.
Па рече Стоянъ юнаци:
Дружина вѣрна сговорна,
Да идемъ долу въ полето.
Народътъ да си отървемъ.

Когато юнацитѣ слѣзли въ полето, тѣ видѣли
следната картина: